

Sygn. akt V CSK 112/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku M.Ś.
przy uczestnictwie R.S., C.S. i I.G.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania C.S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 28 kwietnia 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża C.S. kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna, zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., może zostać przyjęta do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wymienione, kwalifikowane przesłanki wskazują, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione jedynie wtedy, gdy realizuje ona swą funkcję publicznoprawną, pozostawiając interes prywatny strony na drugim planie. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie

rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia.

Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., to jest oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

W związku z tą przesłanką przypomnieć należy, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego ta przesłanka występuje wówczas, gdy zaskarżone orzeczenie jest tak wadliwe, że wadliwość ta czyni go bezprawnym, przy czym wadliwość taka musi być widoczna od razu, „na pierwszy rzut oka”, dla każdego przeciętnego prawnika. Ta przesłanka w sprawie nie występuje.

Skarżąca oczywistej w zasadności skargi upatruje w wadliwej ocenie dowodów powołując dla uzasadnienia jej wystąpienia, jako naruszony art. 233 k.p.c. i dodać można, że przepis ten wskazuje, jako naruszony również w procesowej podstawy kasacyjnej. Przypomnieć, więc należy, że zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów a zgodnie z art. 398¹³ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia. Niedopuszczalność kwestionowania na etapie postępowania rozpoznawczego oceny dowodów (prowadzącej do oznaczonych, wiążących Sąd Najwyższy, ustaleń) oznacza, że również żadna z przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania nie może być oparta na zarzucie wadliwej oceny dowodów.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. (w związku z art. 398²¹ k.p.c.) mając na uwadze trudną sytuację życiową skarżącej.

jw